

ხალიჩის მქსოველი დედაბერი

ერთხელ მეც ვიყავ ცისკრის ვარსკვლავი,
შედედებული, ღაღანა ქალი,
მე ოქროს ძაფის ვიყავ მნასკვავე
ხალიჩის მქსოვი ვარდების კვალით...
ვქსოვდი, არ ვიტყვი დატრაბახებით,
კვებნა რათ მინდა, ახსოვთ მახსოვრებს,
ყველა ვარსკვლავი, ყველა ბაღები,
ყველა ვარდები ზედ დავაქსოვე
ახ, ნაქსოვარო, გულსახსოვარო,
ახალგაზრდობა რომ გინაწილე,
გამინაწილი დღეს შენი ფერი,
ვით შენ მოგეცი მე სიყმაწვილე, -
დასიზმრებული თუ თვალხილული,
მიშველე თითებს მიზრობს ყინული...